

Bəstəkarların günü

Təqvimdə vaxtaşırı qəribə bənzərlik, üst-üstə düşmələr həmişə diqqətimi çəkib. Bilirəm, müəmmalara, sirli əlamətlərə, onları öyrənilərini araşdırmağa meyillili olmağımdandı, ya nə? Mən belə təqvim hadisələrinə həmişə bir ad verirəm: "tarixin pıçılısı..." Tarix-zaman nəyisə təkrarlamaq, işarə etmək istəyərkən əvvəlcə dejavuyu, təkrarları göz önünə sərir. İşarəni havadaca tutanlar mənim qədər hadisələrə don geyindirmək mərzindən uzaq olsalar da, ən azından diqqətə alırlar. Adətən, təqvimin eyni günündə maraqlı təkrarlar və ya zidlər gördüyümdə qeyd edib oxuculara çatdırmağa çalışıram. Bu dəfə də ənənəvi sadiq qalmaq niyyətindəyəm.

Dünəni tarixdə qərb dünyasının tütününi kəşf etməyi ilə ona qadağa qoyması bir gündə baş vermişdi. Amma arada 379 il fərqlə. Görəsən, ABŞ prezidenti ictimai yerlərdə siqaretə məhdudiyyət qoyub, eyni zamanda "Siqaret çəkmək sağlamlığına zərərli" xəbərdarlığını qutulara vurdurmaqla, bu tarixi günü bilərəkdən seçmişdi, ya tam təsadüf idi. Əgər ikincisidirsə, istənilən halda təsadüf olmur, zərurətin nəticəsi olaraq meydana gələn həyati hadisədir.

Bugünkü tarix isə istənilən halda insan əliylə təkrarlana bilməz. Çünki doğum və ölüm bizdən asılı olmadığına görə, o zaman bu üst-üstə düşmələr təsadüf adlan-

dırdığımız zəruriyyətdən doğub. Bu gün dünyanın başqa-başqa millətlərdən olan bəstəkarlarının doğum və xatirə günüdür. Yəne də aralarında böyük zaman fərqi ilə. Xoş təqvimdir - dünyanın musiqi ustadla-

rı, ilahi görevləri yaratdıqları bəşəri əsərlərlə ruha sığal çəkmək olan bu dahiələr tarixin eyni günündə dünyaya göz açıb və ya əbədiyyətə qovuşublar. Başqa sözlə, hər iki dünyada əbədiyyətlərini təsdiqlə-

yıblar. Bir sözlə, TƏQVİMİN BU GÜNÜ BƏSTƏKARLARIN GÜNÜDÜR.

1741 - Antonio Vivaldi - Məşhur İtaliya bəstəkarı. Ona dünya sripka sənətinin atası da demək olar. Həm də musiqi müəllimi olduğu üçün say-sız-hesabsız sripkaçılar yetişdirib. 90 operanın müəllifi olan Vivaldi ilə sağlığında dünya şöhrəti qazana bilib. Avropanın hər yerində müxtəlif konsertlər təşkil etməklə, musiqisevərlərin zövqünü oxşayıb. Onun bəstələrinin çoxu qadın ansambli üçün nəzərdə tutulub. Bununla da bəstəkar qadınların ansambllara cəlb olunmasına müsbət təsir göstərmiş. Təəssüf ki, bu böyük bəstəkar ömrünün son illərini yoxsulluq içərisində keçirib.

1750 - İohan Sebastian Bax - Görkəmli alman musiqiçisi, bəstəkarı, pedaqoqu. Eyni zamanda, virtuoza-orqanist, Barokko dövrünün təmsilçisi. 65 illik ömründə 1000-dən artıq əsər yazıb. Maraqlıdır ki, hər janra müraciət etsə də operadan yan keçib. Bax polifoniyanın (çoxsəslilik) ustası sayılır. Gərgin iş rejimi nəticəsində Baxın ömrünün sonlarına yaxın görmə qabiliyyəti zəifləyir. O vaxt Leyptsiyə gəlmiş Con Teylor adlı oftalmoloq onun gözlərini əməliyyat edir və hər

iki cərrahi müdaxilə uğursuz alınır. Bax tamamilə kor olur. Üstəlik, əməliyyatdan sonra ağırlaşmadan dünyasını dəyişir. Yeri gəlmişkən, C. Teyloru öz ölkəsində şarlatan adlandırdıqları üçün Almaniya qaçıb gəlmişdi.

1937 - Müslüm Maqomayev - Azərbaycanın görkəmli bəstəkarı, dirijoru, qa-boy ustası. Özünün möhtəşəm "Şah İsmayıl" operası ilə məşhur olan Maqomayev Azərbaycan klassik musiqisinə çoxsaylı əsərlər bəxş edib. O həmçinin, ictimai xadim olub: Musiqili Teatrın bədii rəhbəri, Xalq Maarif Komissarlığının Azərbaycan bölməsinə rəhbəri vəzifələrini icra edib. Hazırda Azərbaycanın Dövlət Filarmoniyası onun adını daşıyır.

1935 - Vəlif Adıgözəlov - Xalq artisti, bəstəkar. Muğam ustası Zülfü Adıgözəlovun ailəsində dünyaya göz açmış Vəlif Adıgözəlov 2 opera: ("Ölülər", "Nəvəvan"), 5 musiqili komediya, 4 oratoriya, 3 kantata, 4 simfoniyasının, çoxsaylı mahnıların, film musiqilərinin müəllifidir. Azərbaycan Bəstəkarlar İttifaqının məsul katibi, I katibi, M. Maqomayev adına Dövlət Filarmoniyasının baş musiqi redaktoru, A. Zeynallı adına Bakı Musiqi məktəbinin direktoru və s. vəzifələrdə çalışıb.

Beləcə, təqvimin növbəti tarixi ardıcılığında görüşmək ümidilə...